

XI.
évfolyam
5.
szám
1973.
ápr.
9.

- * Hivatásunk tudatában?
- * Megnyílt a JATE klubja!
- * Tartozás — törlesztés
- * Bundzsák a SZEOL-ról

Igazán ünnepelni

Modernkori történelmünk a három tavaszi ünnepbe sűrítendő. Időbeni egymásutánosságuk és tartalmi fejlődésük egybeesik. Néhány hét alatt — március 15-től, március 21-én át április 4-ig — nem csupán nemzetünk fejlődését követhetjük nyomon, hanem a történelem törvényszerű fejlődését is: a polgári demokratikus forradalomtól a szocialista forradalom győzelméig, amikor már nem csupán a népre hivatkozva csinálnak forradalmat, hanem a néppel és a népert és valóban realizálódnak az Emberi jogok nyilatkozatában lefektetett elvek, amelyet a polgárság megalkotott, és amelyeket később elárult, hogy uralmat fenntartsa.

Forradalmaink — mint minden forradalom — a legnagyobb hazafiúi tettek, mert céljuk az, hogy hazánkat, népünket — feloldva a társadalom ellentmondásait — radikális és gyors cselekedettel a progresszió útjára vessék. S ez azt is jelenti, hogy minden forradalom nem csupán nemzeti, hanem nemzetközi tett is.

1848—49-ben Magyarország, mint egy habsburg politikai monda, az európai forradalmak fő központja volt. Bukása ellenére sem volt eredménytelen a polgári forradalom, bár kimenne fele csupán kompromisszumos megoldást eredményezhetett.

A nemzetünk előtt álló meg nem oldott, vagy félig megoldott feladatokat azonban 1848—49 után már nem lehetett megoldani polgári forradalommal. Az 1918-as polgári demokratikus forradalmat vezető burzsoázia — még szubjektíve progresszív vezetői is — tehetetlenül álltak a megoldatlan feladatok előtt. A magyar példa élesen bizonyította, hogy a nemzet fejlődését csupán egyetlen osztály vezetése biztosíthatja már: a kommunisták vezette proletariátus. Erre a magyarországi különleges helyzetre — amikor a burzsoázia önként lemondott — utalt Lenin, amikor a magyar munkásokhoz küldött üdvözlésében azt mond-

ta, hogy a magyar proletártorradalom a vakot is láthatóvá teszi. Szocializmus és hazaszeretet szerves egységét jól bizonyítja Stromfeld Aurél élete. A monarchia ludovikás főtisztját a tények kényszerítő ereje győzte meg arról, hogy ha hazája fejlődéséért akar harcolni, akkor szocialista forradalom mellett kell kiállnia. A Tanácsköztársaság hadseregének vezérkari főnöke lett, majd a húszas években az illegális kommunista párt tagja.

A Horthy-fasizmus szavakban a házára hivatkozott, tettekben pedig — sovinizmust szítva a magyar nép ellen cselekedett.

Április 4-e a proletár internacionalizmus példája is. A szovjet hadsereg osztálytermesztéből következett, hogy antifasiszta és valós nemzeti érdekeket szolgált, amikor felszabadította Magyarországot. Ezt követő fejlődésünk bizonyítja, hogy progresszió, hazaszeretet és szocializmus egyet jelentenek.

Forradalmi — tehát haladó — tettet végrehajtani a haza érdekében napjainkban a szocializmus építése nélkül lehetetlen. Talán könnyebb volt 28 évvel ezelőtti forradalmi tettet végrehajtani, mert sokrétűbb volt a tennivaló. Ma már nem kell harcolni azért, hogy a gyár azé legyen, aki dolgozik benne, hogy a föld azé, aki megműveli. De kell ugyanaz a szívósság, kitartás, állhatatosság a munkához, mint kellett az 1945-ös és az azt követő években ahhoz, hogy megteremtsek annak objektív feltételét, hogy a dolgozó valóban magának dolgozik.

Szívós, kitartó és állhatatos azonban csak az lehet, akinek világos a feje. Bonyolult kör, nem lehet megérteni — mondják egyesek. Igen — de, ha igazi hazaszerettel, értelmesen tekintünk a világra, az is értelmesen tekint vissza ránk. És ha dolgozunk, a hétköznapi sem lesznek „szürkék”.

A haladás érdekében végzett munka soha semmilyen korban nem volt szürke!

N. E.

Küldöttértekezletekről jelentjük: Természettudományi Kar

A Béke-épület nagytermében március 22-én délután 4 órakor a Természettudományi Kar KISZ-szervezete küldöttértekezletet tartott, ahol a kar 980 KISZ-tagjának képviselői jelentek meg. A küldöttgyűlés elnöke Deák Ferenc IV. éves hallgató köszöntötte a megjelenteket, köztük az elnökség tagjait: dr. Leindler László egyetemi tanárt, a kar dékánját, dr. Szalai István tanársegédet, a matematikus párt-alapszervezet vezetőségét, Komlósi Sándor, gyakornokot, a JATE KISZ vb képviselőjét és Csatári Balintot a kar KISZ-bizottságának titkárát. A küldöttértekezlet a kari KISZ-bizottság beszámolójával kezdődött, melyet Csatári Balint tartott.

A beszámoló a kari KISZ-szervezet főbb munkaterületeinek kétéves tevékenységéről adott részletes értékelést. Szólt eredményeiről, hiányosságairól, elvi problémáiról és gyakorlati nehézségeiről. Megállapította, hogy a szakcsoportoknak megfelelően a csúcsvezetőségek megalkotása alapvetően pozitív változást eredményezett. Nem hallgatta el ugyanakkor azt sem, hogy a csúcsvezetőségek növekvő munkájával párhuzamosan háttérbe szorult a karon működő 31 tagú Kari Bizottság szerepe. Ez gyakran csak formális szavazásokat, kooptálásokat hajtott végre. Ezért a továbbiakban feltétlenül olyan programot, üléstervet kell e testület elé állítani, hogy való-

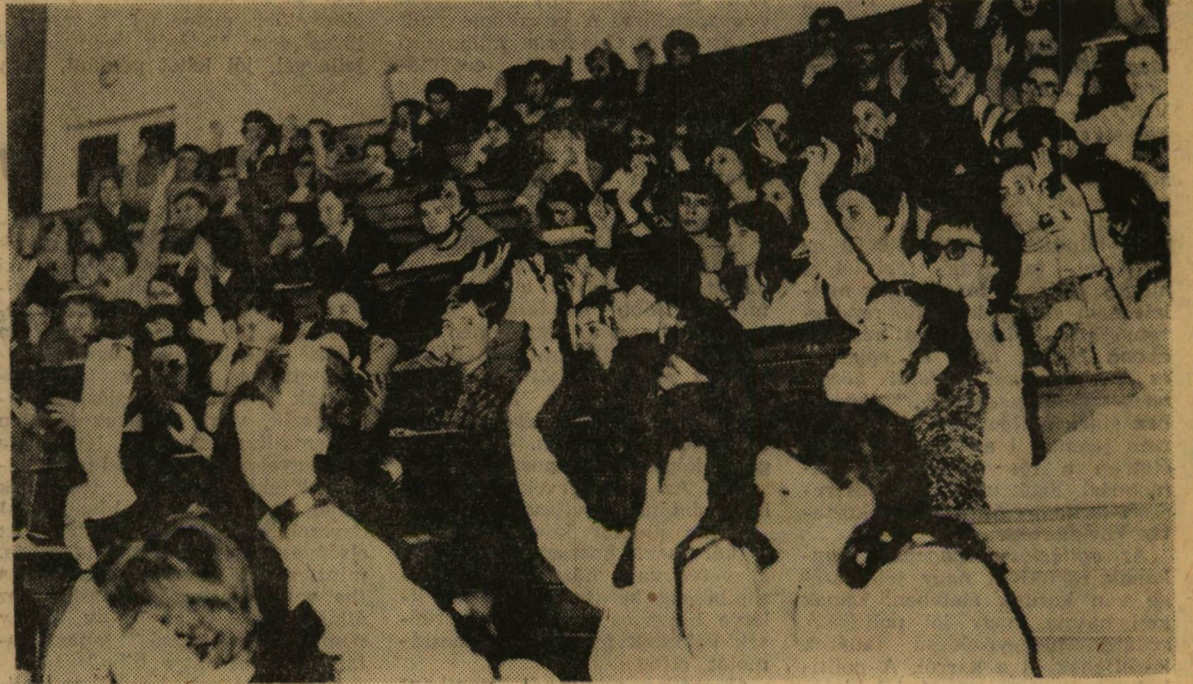
ban a kar legfelsőbb vezető ifjúsági szerve legyen. Gondolnak itt elsősorban főleg elvi, az egész kart érintő problémákra, amelyekből hasznos útmutatások, határozatok születhetnének minden évfolyam KISZ-alapszervezetére vonatkozóan.

A továbbiakban a beszámoló érintett még olyan kérdéseket, mint a KISZ-szervezet és a párt-csoportok, alapszervezetek kapcsolata a rezortterületek munkájának kritikus hangú összegzése, a követelményrendszer szükségessége és ennek segítségével a KISZ-munka javítása. Végezetül a beszámoló lényeges határozati javaslatokat terjesztett a küldöttértekezlet elé. Így szükségesnek tartja felülvizsgálni a kari bizottság munkáját, az elnökség tevékenységét pedig az alapszervezetek irányítására kell koncentrálni. Erősíteni kell a szervezeti fegyelmet, a politikai munkában pedig javítani kell az aktív vitakészség kialakítását. Javaslatot tett a társadalmi-közéleti tevékenység szélesítésére. Kimondta továbbá, hogy a tanulmányi érdekvédelemben aktívan vegyen részt a KISZ-szervezet és törekedjen a tanulmányi fegyelmet, az igényes közösségi tanulás szellemének javítására. Harcoljon a közömbösség ellen, a közösségi élet kialakításának érdekében.

A beszámoló igen színvonalas és rendkívül jó hangulatú vita követte. A hozzászólók több mint harminc kérdésben nyilvánítottak

véleményt. A küldöttértekezlet légtömege, a közvetlen hangú, bátor hozzászólások arra engedtek következtetni, hogy a Természettudományi Kar küldöttjei mind a beszámoló megvitatásában, mind KISZ-szervezetük munkájában lelkesen vettek és vesznek részt.

A küldöttértekezlet második részében megválasztották az egyetemi küldöttértekezletre delegált 60 hallgatót, valamint a Kari Bizottság 31 tagját. A KISZ-bizottság titkára: Sebesti Bálint III. éves, a vegyész csücsitkár: Zsigmond Ágnes III. éves, a fizikus csücsitkár: Sánta Imre II. éves, a biológus csücsitkár: Tamás Katalin III. éves. Titkárhelyettesek: Tóth Károly III. éves, Jónás Erzsébet III. éves, Csatári Balint V. éves, agitációs propaganda felelős: Szalai János III. éves, szervező titkár: Wiedner Mária IV. éves, érdekvédelmi felelős: Szigetvári Ágnes IV. éves, kultúrfelelős: Puruczky Éva III. éves hallgató. A Kari Bizottság tagjai még: Palotás Júlia II. éves, Szécsi Jolán III. éves, Gáti Mária IV. éves, Sipiczky Máttyás IV. éves, Deák Ferenc IV. éves, Vargha Ferenc III. éves, Kovács Sándor III. éves, Borka Zsuzsa III. éves, Deák Erzsébet III. éves, Szojka Judit IV. éves, Szili Elemér III. éves, Hilbert Margit gyakornok, Kádár Ferenc II. éves, Balázs II. éves, Labadi Imre V. éves, Laczkó Piroška II. éves, Labancz Zsófia I. éves, Krajcsi Péter I. éves és Tari Irma III. éves hallgatók.

A Természettudományi Kar hallgatóinak képviselői elfogadták a KISZ-bizottság beszámolóját (Fotó: Sánta)

ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR

Március 22-én ült össze az Állam- és Jogtudományi Kar KISZ-szervezetének küldöttértekezlete. Feladata, az elmúlt két évben végzett munka ismertetése, valamint a további tevékenység személyi feltételeinek megteremtése volt. A kar KISZ-szervezetének küldöttjei között megjelent dr. Balázs József docens, dékánhelyettes, a kari pártvezetőség tagja, dr. Végh Gyula adjunktus, a JATE pártbizottságának tagja, Kékes Szabó Mihály, a KISZ városi bizottságának munkatársa, és dr. Vastagh Pál, a JATE KISZ-bizottságának titkára.

A leköszönő VB. nevében Mikola Julianna titkár tartott részletes beszámolót, amely megfelelően értékelt az eredményeket, s a hibákról, a hiányosságokról sem feledkezett meg, sőt az egyes munkaterületekkel kapcsolatos javaslatokat is tartalmazta.

Hangsúlyosabb hibák között,

hogy a szervezeti életre hosszabb távon hatása lesz az egyetemi KISZ-bizottság által kidolgozott és az összel bevezetett követelményrendszernek. Ennek elsősorban az a feladata, hogy az alapszervezeti szintű tevékenységet segítse. „Amikor kidolgoztuk, tudatában voltunk annak, hogy egy adminisztratív intézkedés döntő javulást nem hozhat. Amit reálisan várhatunk, az az, hogy a gyakorlati feladatok tudatosabbá válnak, minden egyes KISZ-tag munkája nagyjából konkrétan megfogalmazódik.” Az eddigi gyakorlat azt bizonyítja, hogy a követelmények világosak, a KISZ-tagok elismerték szükségességét, az alapszervezetek jórésze iránymutató, eligazító dokumentumnak tekintette. Egyelőre azonban csak ott hozott több és jobb munkát, ahol már eddig is elfogadható aktivitás volt.

A beszámoló javasolta, hogy az évről-évre értékelést rendkívül szigorúan és következetesen vé-

gezzék, indokolt esetben alkalmaznak dicséretet, de ha kell, szankciókat is. A következő tanévben minden alapszervezet dolgozza ki a profiljának legjobban megfelelő — az évről-évre tapasztalatokat figyelembevéve — saját követelményrendszerét.

Az agitációs propaganda munka igen fontos momentumaként értékelte a beszámoló a mind rendszeresebb kapcsolatot a kari pártszervezettel. Kiemelte a két szervezet közös megbeszéléseinek jelentőségét. Az új ösztöndíj rendeletről szólva megemlítette, hogy a rendelet bevezetése után megvalósították a karon az osztás egységes gyakorlatát. Céljuk volt kiszélesíteni azt a bázist, amely elsőkön bírálja el a hallgatók ösztöndíjait. Ennek megfelelően az évfolyamok KISZ-vezetőségei mellett tanácskozási joggal részt vesznek ebben a csoportvezetők is.

A beszámoló teljes mértékben (Elutasítás a 2. órában)

április 4

**felszabadultsunk
Ünnepe**

(Folytatás az I. oldalról)

egyetérisre talált, a küldöttértekezlet egyhangúan elfogadta. Ezután került sor a Kari Bizottság és az egyetemi küldöttértekezlet küldöttjeinek megválasztására.

A szavazások végső eredményeként a kari KISZ Végrehajtó Bizottság titkára Dékány Klára III. éves hallgató lett. Titkárhelyettes: Lacsán István (II. évf.), szervező titkár: Deák Dániel (I. évf.), gazdasági felelős: Diós Márta (III. évf.), agitációs propagandafelelős: Nagy Balázs (II. évf.), kultúrfelelős: Soltészky Tibor (I. évf.), tanulmányi felelős: Várnay Ernő (II. évf.) érdekvédelmi felelős: Orbán Éva (III. évf.), sportfelelős: Kertész József (II. évf.) lett.

A kari bizottság tagjai még: Feldmayer Péter, Telesi Gábor, Zoltán Erna, Kasztyák János, Vass

Művelődési előadó, Fábri Agnes, Sabó Imre, Igaz Ferenc másodéves hallgatók, Soós Tibor, Kertész László, Kaltenbach Jenő, Péterfi Tamás harmadéves hallgatók, Mikola Julianna, Simon Ferenc, Molnár Tibor, Szilágyi István negyedéves hallgatók dr. Újvári József, dr. Újvári Józsefné, dr. Fábri Ferenc gyakornokok.

Az új vb nevében Dékány Klára köszöntö meg a bizalmat. Dr. Vastagh Pál köszönetet mondott az eddig lelkes munkát végzőknek és egyben üdvözölte az új vezetőséget. Hasonlóan szólott hozzá dr. Balázs József és dr. Bodnár László is. Az alaposan megfiatalodott, s így tapasztalatokban még szegény vezetőség előtt nem kis feladatok állnak. Reméljük elődeikhez hasonlóan megállják helyüket.

Hivatástudatról — jogásznál

Nemrégiben előfelvételi katonánál jártam a havonként megrendezendő konzultációs foglalkozáson. Többek között egy kis felmérést is végeztem, melynek célja: kimutatni, hogy a felvettek közül kinek volt már ha nem is kifejezett elkötelezettsége a jogi pályára, de a középiskolai tanulmányai során e hivatás irányában tendenciózusan mutatkozó érdeklődése. A teremben, miután a kérdést feltettem, 25-30 fiú közül csak egynek (!) lendült magasba a keze. Az eredmény meglepett. Gondolom, a felvételi bizottság előtt ez az arány a: „Már zseni gyermekkorom óta más sem foglalkoztatott...” nyilatkozatok alapján másként alakulhatott (elnézést, ha rosszmájú voltam).

Tehát egy a sok közül, akiben a választás előtt megfogant a hivatástudat magocskája, hogy később majd lombossá terebélyesedjék, vagy éppen elszáradjon. A továbbiakban az is kiderült, hogy ennek az egy leendő hallgatóknak is a tradíció, az otthoni környezet motiválta elhatározását. Meg kell jegyezni, hogy ebben az esetben helyesen. A fenti statisztikából mégis kitűnik valami. A jogi hivatást választók zöme nincs tisztában alapvetően a jogtudománnyal. Vagyis az orvosnak, fizikusnak, nyelvésznek készülő már a középiskolában az általános műveltség elsajátítása keretében ízelítőt kapnak a későbbi életpályát kitöltő tudományból vagy tudományokból. Hangsúlyozni szeretném, hogy nem a pályák, hanem az ezekkel kapcsolatos tudományok általános bemutatásáról beszélnek és ezzel csatlakozom a IV. éves orvostanhallgató által a vitában fejtegetett gondolatokhoz. Jelen esetben a jogról, mint „lokális” problémáról van szó.

Az általános műveltség kialakítása során a jogtudomány legalapvetőbb elemeinek a megemléstése sem történik meg átfogó jelleggel, jól lehet például, hogy

a történelem tantárgy keretében a gimnazista már összetettebb államjogi vagy államigazgatási jogi tételekkel is találkozhat.

Nem véletlen tehát, hogy a később egyetemre felvételt nyert fiataloknak nem sok elképzelésük van arról, amivel később élet-hivatásszerűen foglalkoznak majd. Nagyrésztüknél nincs meg a hivatástudat csírája, amelyet fejleszteni lehetne és, amely a kudarcokat, sikertelenségeket is jobban állná, szemben a később kialakuló gyökértelenebb elhatározásokkal. Jelen esetben viszont a „józan megfontolásnak”, mint a családi tradíció esetleges pozitív szerepe emelkedik ki, annyiban amennyiben a jogról, mint tudományról némi képet fest a pályaválasztó elé.

Egyesek szerint, s ez saját véleményem is a probléma megoldását elősegítené, ha a középiskolai oktatás keretében akár a legminimálisabb idő igénybevételével is, de egy meghatározott tematika szerint a legalapvetőbb jogi ismeretek bemutatására kerülne sor. Meggyőződésem, hogy van olyan része a középiskolában oktatandó anyagoknak, amely túlzott terjedelműt ésszerűen sűrítve időben helyet tudna szorítani a fenti gondolat realizálásának. Ebből nemcsak a leendő jogászok profitálnának, hanem a később másutt elhelyezkedők is. A társadalmi fejlődés jelenlegi szintjén az érettséghez, az általános műveltség teljesebb teteléhez bizony nem ártana egy csipetnyi odaragasztani a jog legalapvetőbb anyagából sem.

Tisztában vagyok azzal, hogy csupán ezek az ötletek a hivatástudat problémáját a jogászok körében egy csapásra nem oldják meg.

Egy lehetőségéről van szó, amelynek kihasználásával talán több jól képzett, munkáját kedvelő, a közéletben aktív szerepet betöltő szakemberrel gazdagodna társadalmunk.

MILASSIN LÁSZLÓ

Tehetség és akarat

Olvastam az „Adott lehetőségek” című cikket. Úgy érzem, szerzőjének igaza van. Bonyolult dolog a hivatástudat. A világ egy hatalmas sakkterület. Mielőtt azonban játszani kezdenénk rajta, meg kell ismernünk a játék szabályait. Valahogy így gondolhatja a cikk írója. De hogyan jutunk el ezeknek a szabályoknak a megismeréséhez?

Az embert a társadalomnak kell munkavégzésre ösztönöznie, s egyúttal felelősségérzetének növelésére is hivatott. A szülők gondossága, az igen kedvező feltételekkel rendelkező iskolák és a tanárok felkészültsége meghatározzák a fiatalok egyéniségének alakulását. A kép azonban még így nem teljes. Mert vannak olyan szülők is, akik többet tudnak gyermekeik enivalójáról, mint tanulmányiáról, gondolatairól. És vannak olyan tanárok is, akik nem tudnak és nem akarnak lelkesedni, fásultan, fáradtan végzik a fiatalok nevelését. Pedig a hivatástudatra nevelni kell, főleg a pedagógusoknak.

Valahogy úgy van az életben is, mint a matematikában. Mindenek előtt a tanároknak fel kell ébreszteniük a diákokban az igényt a feladatok önálló megoldására. Erre nevelni valakit annyit jelent, hogy a tehetség mellett az akaratot edzését is fontosnak kell tartani. Mert amelyik diáknak nem volt alkalma arra, hogy megismerkedjen a megoldásért folytatott harc változatos érzelmi hullámhosszával, annál a felelősségérzet kifejlődése sem lehet biztosított. Egyszerűen arról van szó tehát, hogy mindenféle komoly munka elvégzéséhez kell tehetség, akarat és természetesen hivatástudat, ami talán épp az előbbi kettő összetevője.

Egy jelentős tudományos probléma megoldásáért nem elég például „valamicskét” tenni — ez sohasem vezet eredményre. Ehhez olyan elhatározásra van szükség, amely évekig tartó fáradságos munkán és az esetleges csalódásokon is át tud segíteni. Elhatározásunk ilyenkor nem más, mint az, hogy magunkra vállaljuk a felelősséget, tudatosan akarunk cselekedni. A feladat már így nem „valakié”, hanem „magántulajdonunkká” válik. Ennek indoklására hadd idézzem Pólyai Györgyöt, a világhírű matematikust és pedagógust:

„A probléma lényeges alkatrésze az a kíváncsiság, az az akarat, hogy megoldjuk... Többé-kevésbé elmélyedhetünk valamilyen problémában, erősebb, vagy gyengébb vágyat érezhetünk a megoldására, de míg ez a kíváncsiság nem nagyon erős, addig valamilyen nehezebb probléma megoldására csekély az esélyünk. Ez a vágy termékeny: esetleg létrehozza a megoldást, de bizonyosan megváltoztatja egész gondolkodásunkat. Összefoglalva tehát a felelősségérzet nem „semmi”-ből származik, hiszen ez megsérténné az energia megmaradás elvét!”

— Nagy szavakat használtak — mondhatná egy józan olvasó — Tegyétek félre ezeket, s inkább végezzétek a mindennapok munkáját!

— Ezzel én is egyetérték.

Hoang Si Chinh

MAGYARÁZAT(?)

Higgye el, csak a hivatástudatom visz át a másik oldalra...

Bölcsészettudományi Kar

Március 22-én délután gyűlést összehívott az alapszervezetek delegáltjai a 7. számú tantszeremben. A küldöttgyűlésre összesen 90 választott képviselő volt hivatalos, 69 fővel a közgyűlés éppen csak hogy szavazóképes volt. Az ünnepélyes értekezleten megjelentek a tanácskezesek, a pártvezetés tagjai és a patronáló tanárok is.

Blaum Juditnak, a JATE KISZ-bizottsága tagjának a kül-

A Bölcsészettudományi Kar küldöttgyűlésén figyelmesen hallgatták a beszámolókat az időszerű munkák összefoglalását (Fotó: Ruszkai Károly)

döttgyűlés elnökeként üdvözöl szavaival vette kezdetét az értekezlet, majd Horváth Gábor, a KISZ VB titkára számolt be a választási periódusban végzett munkáról. Általános bevezetővel kezdte, leszögezte, hogy adatok és statisztikák felsorolása helyett hasznosabbnak látja, ha KISZ-életünk legutóbbi két évének alapvető tendenciáit rajzolja le. Hangsúlyozta: „A kari munka alapvetően nem attól függ, hogy hogyan dolgozik a kari KISZ VB.” Ha annak alapvető okait keressük, hogy miért nem alakult ki karunkon igazán eleven KISZ-élet, az egyetemi KISZ-szervezetek életét meghatározó objektív tényezőkben kell azokat megtalálnunk. Hivatkozott itt az egyetemi tananyag tekintélyes mennyiségére, a fontosságuk mellett nem eléggé lelkesítő rendezvényekre. „A bajok okát részben abban látjuk, hogy az egyetem és a kollégiumok falai között természetellenesen elzárt közegben élnek hallgatóink.” Ez persze nem jelentheti az egyetemi közéletben a részvételtől való lemondást. Ezek után az egyes részterületekről szóló tájékoztatás következett.

Az agitációs-propaganda munkának rendkívül nagy jelentősége van karunk életében. Ennek kell hatnia, hogy jól politizáló, szilárd meggyőződésű tanárok kerüljenek ki a karról. A politikai munka területén a jól kialakított gyakorlat szerint az alapszervezeti rendezvényeknek tulajdonítjuk a legnagyobb jelentőséget. Az alapszervezeti politikai munka nem egyenletes. Kívánatos, hogy ne kampányjellegű dolognak tekintsük, hanem fokozatosan érvényesüljön a spontaneitás.

A tanulmányi érdekvédelem célja végsősoron a hallgatók munkafegyelmének megszilárdítása és ezzel tanulmányi eredményük fokozása — állapította meg a beszámoló. A szociális érdekvédelmi munkát lényeges politikai tevékenységnek tartjuk, lelkiismeretesebb munkával dinamikusabb szervezettel előbbre léphetünk. A hallgatói képviselői rendszer úgy tűnik, ma még inkább formálisan működik. El kell érni, hogy a megválasztott éljenek beszámoltatási jogokkal. A KISZ az utóbbi két évben átvette a diákkörök patronálását a diákköri munka az új követelményrendszer bevezetése óta fokozottabban a KISZ-munka részévé vált.

kapcsolódunk a város és környéke kulturális életébe. A társadalmi munka területén a fő feladat az egyetemi klub építése volt. 520 fő 2100 óra társadalmi munkát végzett. 485 fő 4700 munkórát segített az őszi betakarításoknál a térszékben. A jövőben nagyobb gondot kell fordítani az építőtábori agitációra, propagandára. A beszámoló szövegét a Studium Generale különböző formájú munkájáról, eredményeiről, s arról, hogy szükség lenne az egyetemisták rendelkezésére álló sportlétesítmények további fejlesztésére, illetve a meglevők jobb kihasználására. A sportrendezvényeknek nagyobb propagandát kell biztosítani.

A beszámoló végén Horváth Gábor összefoglalta azokat a javaslatokat, amelyek a következő időszak főbb feladatait jelzik: 1. Összhang az egyetemen belüli és a társadalmi közéletben végzett munka között. 2. Folyamatos vezetőképzés. 3. A bölcsészprofil érvényesítése az alapszervezeti munkában. 4. A hallgatói képviselői rendszer javítása. 5. Az alapszervezet és a VB kapcsolatának javítása.

A beszámolót követő vitában a kérdések, hozzászólások zöme közvetve vagy közvetlenül a közömbösség kérdését érintette, illetve bizonyos gyakorlati kérdéseket vetődtek fel. Végül a beszámolót elfogadták.

Második napirendi pontként szerepelt az új kari bizottság és az egyetemi küldöttgyűlésre jelöltek megválasztása. A BTK KISZ VB-nek tagjai lettek: Papp István III. éves, titkár, Balázs Mihály gyakornok, Csernus Sándor III. éves, Font Márta III. éves, Karig Zsuzsanna III. éves, Kunszt Márta II. éves, Sárvári Zoltán II. éves, Süli Mária II. éves, Szabó Lajos III. éves, Vályi Zsuzsanna IV. éves, és Venczel József III. éves hallgatók. A kari KISZ-bizottság tagjai a VB-tagok mellett: Baranyai Zsolt gyakornok, Bátorfi Rozália II. éves, Benkő Zsuzsanna II. éves, Bognár Zoltán III. éves, Fischer Ferenc I. éves, Harci Tibor III. éves, Horváth Ferenc III. éves, Horváth Gábor IV. éves, Jazimiczki Béla III. éves, Katona Márta I. éves, Mándoki Mária III. éves, Polgár Edit II. éves, Petrovics István I. éves, Radnóti Klára IV. éves, Sebők Mária II. éves, Szentes Ilona I. éves, Szigeti Lajos III. éves, Matúz Edit II. éves és Stark Mária I. éves hallgatók. — C. S.